

skellighederne i prisniveauet for alders- og invaliderentydere i landets 3 hoveddele". Foranstående oplysninger vedrørende det materiale, der skulle danne grundlag for bedømmelsen af prisniveauet i kommune-gruppe III, de egentlige landkommuner, viser imidlertid klart, at der ikke med beregningen af forholdstallet 90 for de 94 landkommuner med større bymæssige bebyggelser er givet nogen vejledning for overvejelserne angående berettigelsen af den nuværende graduering mellem hovedstaden, provinsbyerne og landdistrikterne, hvor det ganske særlig er disse sidste, man er interesseret i at få oplysninger om. Derimod er

det — ligeledes på baggrund af disse oplysninger — ikke overraskende, at prisforholdene for disse 94 kommuners vedkommende ligger så tæt op ad provinsbyerne, som tilfældet er.

Alt i alt synes undersøgelsen kun at pege i retning af, at gradueringen, i hvert fald forsåvidt angår kommune-gruppe II, næppe er ret meget forkert. Særlig med henblik på en nærmere belysning heraf har man nedenfor beregnet den faktiske nuværende graduering af den fulde rente (d. v. s. inklusive de for hele landet ensartede brændsels-tillæg og særlige ydelser).

Fuld rente 1953—54.

	I		II		III	
	Ægtepar	Enlige	Ægtepar	Enlige	Ægtepar	Enlige
Grundbeløb	3 060	2 040	2 688	1 800	2 280	1 512
Rentetillæg	228	156	204	132	168	108
Beklædningstillæg	340	170	299	150	253	126
Brændselstillæg	200	200	200	200	200	200
Særlige ydelser:						
a) lov 31. marts 1953	160	80	160	80	160	80
b) nyt forslag	150	100	150	100	150	100
Ialt ...	4 138	2 746	3 701	2 462	3 211	2 126
Relation	100	100	89	90	78	77

Det vil heraf ses, at lovens principielle aftrapning, 100:88:74, i praksis er modificeret til 100:89-90:78-77, således at de for kommune-gruppe II gældende tal meget nært svarer til de af det statistiske departement beregnede.

De af det statistiske departement beregnede forholdstal, 100:92:90, giver ikke noget egentligt svar på det, der er det centrale i aftrappingsproblemet, nemlig landkommunernes prisforhold. Desuagtet er det på grundlag af undersøgelsen og det foran om det benyttede materiale anførte muligt at drage visse foreløbige slutninger også med hensyn til priserne i denne gruppe:

Det af det statistiske departement beregnede forholdstal for landkommuner med større bymæssige bebyggelser (90) er lavere

end forholdstallet for provinsbyerne (92). Da disse landkommuner med større bymæssige bebyggelser imidlertid indeholder kommuner, der udgiftsmæssigt ligger højt, og som derfor i relation til de sociale ydelser er henført til kommune-gruppe I eller II, indebærer dette, at udgiften i de egentlige gruppe III-kommuner — stadig kommuner med større bymæssige bebyggelser — må ligge en del under det beregnede forholdstal (90). Heri ligger atter, at der faktisk med undersøgelsen er præsteret et stærkt indicium for, at en undersøgelse af hele kommune-gruppe III — herunder også de rene landdistrikter — ville give til resultat, at priserne her ligger i hvert fald noget lavere end i kommune-gruppe II (provinsbyerne).